

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 391/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца „Комерцијална банка“ АД из Београда, чији је пуномоћник Тамара Симић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Другог основног суда у Београду и Основног суда у Рашкој, на седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету, месно је надлежан Основни суд у Рашкој.

Образложење

Основни суд у Рашкој, решењем Ив 82/14 од 11.04.2019. године, исправљеним решењем тог суда Ив 82/14 од 22.04.2019. године, огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, ставио ван снаге решење о извршењу Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Рашкој Ив 11277/11 од 04.02.2012. године и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Другом основном суду у Београду. У образложењу је указао да, како је дописом Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа Краљево, Полицијске станице из Рашке од 25.02.2019. године обавештен да извршни дужник нема пребивалиште на подручју ПС Рашка и да се за тражене податке обрати ПУ Стари Град, то је на основу одредби члана 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучио као у изреци решења.

Други основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис И 700/19 од 25.08.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији Основни суд у Рашкој евентуално могао да достави том суду решење о извршењу ради спровођења извршења у смислу одредбе члана 38. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу, с обзиром на то да је утврђено да је извршни дужник имао пребивалиште или боравиште на територији ГО Раковица, дакле да није могао да укине правноснажно решење о извршењу и огласи се месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 23. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 31/11, 99/11, 109/13 – УС, 55/14 и 139/14), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 358. став 1. тог закона и 545. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 106/15, 106/16 – аутентично тумачење и 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом извршном предмету месно надлежан Основни суд у Рашкој.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе је 23.09.2011. године поднет Основном суду у Краљеву, Судска јединица у Рашкој. У истом је наведено да је у Рашкој адреса извршног дужника.

Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Рашкој, решењем о извршењу Ив 11277/11 од 04.02.2012. године, усвојио је предлог за извршење и одредио трошкове извршења. У уводу решења којим се Основни суд у Рашкој огласио ненадлежним је наведена адреса извршног дужника Београд, Раковица, улица ... број ...

Одредбом члана 3. став 3. ЗИО је прописано да, суд надлежан за одређивање извршења или обезбеђења је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, ако овим законом није другачије одређено. Одредбом члана 38. став 4. овог Закона, да, ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан за спровођење извршења, упутиће решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења.

Одредбом члана 15. став 1. ЗПП је прописано да, суд оцењује по службеној дужности, одмах по пријему тужбе, да ли је надлежан и у којем је саставу надлежан на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате. Одредбом става 2. овог члана да, ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда, или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подизања тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о предложеном извршењу ради наплате новчаног потраживања и не постоји искључива надлежност, нити је извршни дужник изјавио приговор месне ненадлежности, то Основни суд у Рашкој није могао у овој фази поступка по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним и уступи предмет Другом основном суду у Београду, већ да ако сматра да није надлежан за спровођење извршења, да упути решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођење извршења у смислу одредбе члана 38. став 4. ЗИО.

Дакле, за даље поступање у овом извршном предмету месно је надлежан Основни суд у Рашкој.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**